

РЕШЕНИЕ

№ 3294

гр. София, 26.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 09.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **555** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал.2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) във вр. с чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод жалба вх. № 173 от 06.01.2020 г. и вх. № 1503 от 16.01.2020 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ), подадена от Г. И., [дата на раждане] в Г., персонален номер 61004011106, чрез адв. М. Г. от САК, със служебен адрес за призоваване [населено място], [улица], ет. 4, ап. 22 срещу Заповед № 7089 от 29.12.2019 г., за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т.1, б. “б” от ЗДвП – временно отнемане на свидетелство за управление на МПС на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца, издадена от полицейски инспектор П. В. В., младши автоконтрольор в 02 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи (ОПП към СДВР).

С жалбата се иска съдът да отмени оспорената заповед като съставена при допуснати съществени нарушения на административно - производствените правила, както и на материалния закон, необоснованост и неправилност. Излагат се подробни съображения по съществото на спора. В хода на съдебното производство жалбоподателят - редовно призован, се представлява от адв. Г., която поддържа жалба и предлага да се уважи.

Отвeтникът – младши автоконтрольор в 02 група, 01 сектор в ОПП - СДВР, редовно призован не се явява, не се представлява и не изразява становище по съществото на

спора.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Заповедта, която е предмет на обжалване в настоящето производство, е издадена въз основа на съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия GA № 169215 от 29.12.2019 г., издаден от Н. Г. Н., на длъжност младши автоконтрольор – ОПП - СДВР, с който е установено, че жалбоподателят Г. И. на същата дата около 04:12 часа в [населено място] по бул. Н. П. с посока на движение от ул. Б. Б. към бул. М. управлява лек автомобил Рено М. с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на С. В. П., ЕГН [ЕГН] и в района на кръстовището същият е спрял. Водачът е бил без документи и е задържан в сградата на 06 - то РУ – СДВР за установяване. В районното управление жалбоподателят е отказал да бъде изпробван за употребата на алкохол с техническо средство Алкотест Дрегер 7410+, с фабричен номер 003. Издаден му е талон за изследване в МБАЛ Св. А. с номер 0026886.

В АУАН е записано, че Г. И. „няма възражения“, който, видно от печатното му съдържание, е издаден от мобилен принтер, използван от актосъставителя.

Въз основа на данните в административната преписка, ответникът по делото е издал обжалваната заповед за прилагане на ПАМ на 29.12.2019 г., като е приел, че са налице материалноправните предпоставки на чл. 171, т.1, б. „б“ от ЗДвП за прилагане на тази мярка, а именно временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство (СУМПС) на водач до решаване на въпроса за отговорността му, но не повече от 18 месеца.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените с жалбата, административната преписка и допълнително ангажираните от страните документи.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения в чл. 149 от АПК 14 - дневен преклузивен срок, изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима. Това задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед (чл. 168, ал. 1 от АПК) и на основанията посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че е издадена от компетентен орган и отговаря на изискванията за форма и съдържание на административните актове посочени в чл. 59, ал. 1 и 2 от АПК и чл. 172, ал. 1 от ЗДвП.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, т. 2, т.2А т. 4 и т. 5, б. „а“, т.6 и т.7, се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност. Компетентността на младши автоконтрольор в 02 група, 01 сектор в ОПП - СДВР по издаване на процесната заповед произтича от Заповед № 81212-1524 от 09.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи, Заповед № 513з – 1618 от 26.02.2018 г. на директора на СДВР относно определяне на длъжностни лица от СДВР да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по чл. 171, т.1, т.2, т.2А, т.4, т.5. б. „а“ и т.6 от Закона за движение по пътищата.

При издаването на заповедта, с която на оспорвания е наложена ПАМ, не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Оспорената в настоящето производство заповед е издадена на основание чл. 171, т.1, б. „б” от ЗДвП, който текст предвижда „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.“

Задължителна предпоставка за законосъобразност на наложената на оспорващия ПАМ – е управлението на МПС след употреба на алкохол с концентрация над 0,5 промила, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух. В случая жалбоподателят е отказал да бъде изпробван с техническо средство – Дрегер 7410+с и не се е подложил на медицинско изследване, тъй като за времето от 01, 50 часа до 05,00 часа на 29.12.2019 г. е бил задържан в 06 РУ – СДВР.

Видно от приетата по делото Докладна записка, изготвена от полицаи в 1 група, 1 сектор при отдел „СПС” – СДВР се установява, че жалбоподателят е спрял от полицейски служители по време на управление на посочения по – горе лек автомобил. В докладната записка е посочено, че оспорващият е лъхал на алкохол, отведен е в 6 РУ – СДВР за установяване на самоличността му. В районното управление Г. И. е посочил, че има документи за самоличност, които са в дома му. При тази информация, същият е съпроводен до жилището му, където е установена самоличността му по представените документи. След установяване на самоличността на оспорващия, му е съставен АУАН и му е издаден медицински талон за изследване в МБАЛ Св. А..

В тази връзка следва да се посочи, че са неоснователни възраженията за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, тъй като първо е било необходимо установяването на самоличността на Г. И., което е отнело известно време и след това му е съставен АУАН за нарушение на чл. 174, ал.3, пред. 1 от ЗДвП.

С оглед нормата на чл. 171, т.1, б.„б” от ЗДвП законодателят е предвидил, че за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения и налагането на ПАМ по отношение на лице, управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство – административната мярка е временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

Наложената ПАМ е с временен характер, както изрично е предвидено в оспорвания административен акт. Срокът, в който се отнема СУМПС е нормативно предвиден и не подлежи на преценката на административния орган.

С цел пълнота на изложението е необходимо да се посочи, че производството по оспорване на административния акт, с който се налага ПАМ е самостоятелно и се разглежда да базата на специални процесуални правила, които са различни от правилата за поведение, по които се развива производството по обжалване на наказателно постановление, с което е наложено административно наказание за извършено административно нарушение.

Следователно съдът намира обжалваният административен акт за законосъобразен,

поради което следва да отхвърли жалбата.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 предл. последно от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 8-ми състав, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. И., [дата на раждане] в Г., персонален номер 61004011106 срещу Заповед № 7089 от 29.12.2019 г., за прилагане на принудителна административна мярка (ПAM) по чл. 171, т.1, б. “б” от ЗДвП – временно отнемане на свидетелство за управление на МПС на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца, издадена от полицейски инспектор П. В. В., младши автоконтрольор в 02 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: